

Felsefe ve "Masanın Altında"

İçeriği Yazan: [Alphan TELEK](#) [1] Zaman: Cum, 09/12/2011 - 08:33

Günümüzde teorinin pratikten daha çok önem arz ettiği üzerine ciddi düşüncelerim var. Buna en büyük örnek, herhangi bir yazıma bu yazını anlamadık; hem insanların bilmediği birçok kavram kullanmışsın demeleridir. Öyleyse 19.yy'ın sonunda halkına ansiklopedik bilgi vermeye çalışan Osmanlı aydını gibi olmamız gerekir.

Bir kavram var ise açıklaması da yapılır. Aydınlanma döneminin yarattığı insan tipi bundan dolayı ansiklopediktir aslında. Ansiklopedi gibi bilgi verilmezse anlatılan genel olgunun akıllarda eksik kalacağı düşünülür. Bu bakımdan yine tarihte bir kıyaslama yapmamız gerekirse Türk devrimlerinin ve genel olarak da dünyada Ekim Devriminin gerisindeyiz diyebiliriz. Aydınlanmaya yani teoriye ve bilgiye sonsuz ihtiyaç duymaktayız. Feurbach Üzerine Tezler'de Marx, filozoflar bugüne kadar dünyayı yorumlamakla yetinmişlerdir ancak mesele onu değiştirmektir demişti. Marx veya bir başkası herkes bulunduğu dönemin koşulları ve bilgisiyle yoğrulur. Öyle ki Georgiy Plehanov tarihte insanın rolünden bahsederken hepimiz yarattığımız felsefeye bağlıyızdır der. Bu demektir ki aydınlanma dönemi ve felsefesi Marx'ı yaratmıştır ve Marx'ın üzerinde etkiye sahiptir. O zamanki düşünce, artık değiştirme zamanının geldiğine işaret ediyordu. Bugün ise başka bir düzlemde olduğumuzu düşünüyorum. Tarih ve felsefe alanında sonsuz bir açıklık var. Ünlü Fransız filozof Alain Bodiou geçtiğimiz günlerde İstanbul'daydı. Ve ne yazık ki yalnızca bir gazete Aydınlık gazetesi kendisiyle bir söyleşi gerçekleştirdi. Aydınlık gazetesi ihtiyaçlara cevap vermektedir ve bir başka yazının konusudur. Bodiou yalnızca felsefe ile kitleler arasında bir bağ olduğu vakit kitlelerin kendi iradelerini ellerine alıp yönettiğini iddia etmektedir. Bugün bu bağ kopmuştur demektir ve yukarıda anlattıklarımızı doğrulamaktadır. Ancak bu yazının esas konusunu bir eleştiri oluşturmaktadır. Bir tiyatro oyununun eleştirisinden bahsediyorum. Günümüzdeki bu yorum, bilgi, felsefe eksikliği mutlaka sonuç olarak eleştiri eksikliğini de yaratmıştır. Felsefe-kitle bağının kopması aydınlanmacı bireyi sakat bırakmış ve onu müdahale gücünden soyutlamıştır. Ortada bir ihtiyaç olduğu belli bile değildir bu yeni toplumda. İşte bu noktada bilgiye bir kez daha başvuruyoruz. Ancak bu kez değiştirme özlemi içinde bilгимizi kullanacağız.

Roland Tapor'un yazdığı Masanın Altında tiyatro oyunu esasında kadın erkek ilişkileri üzerinden bireyin günümüz dünyasında ki kısıtlanmışlığını ve bireyin davranışlarının, insan özüne alçakça ihanet eden kapitalist değerler tarafından belirlenimini anlatıyor. Tapor bu oyunu yazdığında amacının kapitalizmin bir tür eleştirisini yapmak olduğunu zannetmiyorum ama ben bu oyunda yukarıda anlattığımı görmek istedim ve akıl görebildiğinden ötürü isteğim gerçekleşti. Masanın Altında oyunu kısaca bir içerik bilgisi vermek gerekirse, bir çevirmen ve evinde masasının altını iki göçmene kiralamasını ve aralarındaki durumu ele alıyor. Genç kadın çevirmen çalıştığı yayınevinin sahibi ve en yakın arkadaşı tarafından sürekli olarak sistemin içine çekilmeye çalışılmaktadır ancak iki göçmen Masanın Altında kurdukları küçük ama sınırsız dünyalarıyla genç kadın çevirmeni başka bir yaşama davet etmektedir. Yaratılan bu iki dünya durumu üzerinden genç çevirmenin bir karar vermesi istenir adeta. İçerik ile ilgili daha fazla bilgi vermeyeceğim. Oyunu görmeniz ve daha sonra bunun üzerinden içeriğe yönelik kendi düşüncenizi yaratmanız daha hayırlıdır. Oyun genç ve bağımsız bir tiyatro ekibi tarafından oynandığı için oyunculuk, dekor ve reji başarısıyla ayrıca dikkat çekiyor. Dekor tasarımı ve oyun yönetimini başarılı buldum. Ancak tiyatrolarda klasik müziğin daha çok kullanılması gerektiğini bu oyunda biraz daha anladım. Oyunda balkan müzikleri sıklıkla kullanılmış ancak açıkçası Mozart'ın Introtius Requiem'nin başlangıç kısmının bu oyuna sıklıkla daha

çok yakışabileceğini düşündüm. Klasik müzik tiyatrodan kaçınılmazdır ama oyun müzikleri geleneğinin oluşturulmasını isterdi yüreğimiz. Bir zamanlar Sovyetler'de bu çok iyi yapılıyordu. Büyük Sovyet sanatçısı Dmitriy Shostakovich'in sinema, opera ve tiyatro müzikleri ve çabası buna örnektir.

Son olarak oyunculuktan söz etmeliyim. Bazı insanların sahnede başka bir kişilik ve ruh hali kazandığına arkadaşımın oyununa her gittiğimde fark ediyorum. Oyuncular kendilerinden bekleneni gerçekleştirmek için ellerinden geleni yapıyorlar, bunu hissediyorsunuz. Ancak genç çevirmen rolünü oynayan tiyatrocunun arkadaşımızın genç yaşına rağmen bizleri büyülediği ve iyi bir oyunculuk gösterdiği kesindir. İkna etmiştir ve arkadaşımız olduğunu unutturmuştur öyleyse oynamış ve tiyatronun özünü bize yansıtmıştır. Oyunculuk olarak ne fazla ne az diyebileceğimiz bir birikim sergiledi oyuncular ancak naçizane bir eleştirimiz var, seyirciyi canlandırmak adına kara mizah olan bu eserde absürd komedinin alanına girilmemelidir. Bu, böylesi bir eserde intihar etmeye benzer. Varlık sebebi olan kara mizahta absürd vücut hareketleriyle seyirciyi canlandırmaya ve oyuna hız katmaya çabalamak büyük bir yanlış. Yine de genç arkadaşlarımızı gösterdikleri performanstan ötürü tebrik etmeli.

Yukarıdaki paragrafa son olarak oyunculardan bahsedeceğim demiştim ama bir gerçeği unutmuşum: tiyatro seyircisi. Tiyatro seyircisi sinema seyircisinden farklıdır ve bir kültürünün olması gerekir. Aynı zamanda oyunu izlemenin de bir adabı vardır ancak aklın ve yukarıda bahsettiğimiz üzere bilginin yok olduğu çağda seyirciden edep ve usul beklemek doğru olmuyor fakat işimiz ileriye götürmektir, aydınlatmaktır. Olmazsa olmaz ve toplumu ileriye götürmezsek bizim geriye gideceğimiz kesindir.

Masanın Altında oyununu Kadıköy'de Halis Kurtça Kültür Merkezinde Mimikomedi Tiyatrosu ekibinden izleyebilirsiniz. Genç bir ekibin sarıldığı klasik kültürün bu başat öğesini desteklemenin bir ihtiyaç olduğu önümüzdedir.

Saygılarımla.

Alphan.Telek@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

Kavramların Önemi...

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Cum, 09/12/2011 - 14:15

Roland Tapor'un yazdığı "Masanın Altında" tiyatro oyununu nesnel nedenlerden dolayı izleme olanağım olmadığı için o konuda bir yorum yapamayacağım. Fakat Sayın Alphan TELEK bu vesile ile felsefeden ve kavramlardan söz açmışken bu konuda yazısında dikkatimi çeken bir noktaya işaret etmekten geçemedim.

Sayın Alphan TELEK yazısına "Günümüzde teorinin pratikten daha çok önem arz ettiği üzerine ciddi düşüncelerim var." cümlesiyle giriş yapmış. Yazısının ortalarında biryerde ise Marks'ın tanınmış bir söylemi olan "filozoflar bugüne kadar dünyayı yorumlamakla yetinmişlerdir ancak mesele onu değiştirmektir" ifadesine yer vermiş.

Bilmem kendisi farkında mı ama Marks'ın felsefenin asli görevi olarak "dünyayı değiştirmek" fikri ile kendisinin "Günümüzde teorinin pratikten daha çok önem arz ettiği" düşüncesi arasında epey bir çelişki var.

Çünkü Özne insan ancak "pratik" ile dünyayı değiştirir. Felsefe ise çok genel bir "teori" dir. Yani Sayın Alphan'ın giriş cümlesini Marks'ın cümlesindeki sözcük ve kavramlarla ifade edersek aşağı yukarı "Günümüzde felsefenin dünyayı değiştirmekten daha çok önem arz ettiği düşüncesindeyim" ifadesini elde ederiz.

Öyle sanıyorum ki kendisi asla bunu ifade etmek istemedi. Onun demek istediğinin "bilgiye, öğrenmeye, aydınlanmaya, bilimsel dünya görüşüyle olayları anlamaya olan büyük ihtiyaç" olduğundan eminim.

Ama görüyorsunuz, kavramları öyle rast gele kullanmak hiç te istenmeyen ifadelere neden olmaktadır. Buradan çıkaracağımız sonuç kavramları, kategorileri, terimleri vs. yerinde ve gerçek kaynağında öğrenmeliyiz ve mutlaka kendi yazı ve söylemlerimizde bilerek(bilinçli olarak) kullanmalıyız!

Saygılarımla.

Sayın Çağırıcı, bizim

İçeriği Yazan: Alphan TELEK Zaman: Cum, 09/12/2011 - 21:09

Sayın Çağırıcı, bizim öğrendiğimiz bir şey varsa o da öz ile görüntü zıtlığıdır. Zira bu zıtlık olmasa bilimin de var olamayacağını yine Marx'tan öğrenmiş oluyoruz. Yorumunuz biçimsel anlamda kuşku götürmez şekilde kibar ve ince durmaktadır ancak özünde son derece kabadır ne yazık ki. Ben bu mirasın sahibi olduğumu iddia ettiğimden ötürü biçimsel olarak da özsel olarak da gerçeğe ve gerçek olguya işaret etmekle yükümlüyüm. Öyleyse başlayalım.

Kavramları doğru yerde kullandığımı ve sizin bunu karıştırdığınızı görüyorum. Zira evet giriş cümlem ile Marx'ın söylemi taban tabana zıttır ve bende zaten bunu ortaya koyuyorum. Yazının ortaya koyulma amacını bir çelişki olarak görmeyi nereye koyacağız bilemiyorum. Onun zamanında mesele dünyayı değiştirmek iken bugün bizim zamanımızda mesele teoridir bilgidir yorumdur bilimdir bilmektir diyorum. Değiştirmek için önce bunları sağlamalı diyorum ama bugün değişim ilk aşama değildir diye yazının pek çok yerinde vurgu yapıyorum. Şimdi bu durumda sizin yanlış anlamanızı ve beni kavramları doğru ve yerinde kullanmamakla itham etmenizi ne yapacağız o zaman diye kendime soruyorum.

İşte benim bilim bilgi irfan isteğim tam olarak bu yüzdendir, okuyucular okuduklarını bile doğru anıyamıyorlarsa analiz edemeyecek kadar sabırdan yoksun ve dikkatleri bozursa bu toplumla değişim yapmak imkansızdır. Önce bunu oturtmak gerekir. "Günümüzde felsefenin dünyayı değiştirmekten daha çok önem arz ettiği düşüncesindeyim diyorum ve aynı zamanda bu yine sizin ifade ettiğiniz gibi "bilgiye, öğrenmeye, aydınlanmaya, bilimsel dünya görüşüyle olayları anlamaya olan büyük ihtiyaçtır. Arada fark yoktur. Yanlış anlaşılmaya mahal vermemek adına bir kez daha açıklamalı, bugünün şartlarında teorik ihtiyaç ve yani aydınlanmacı bireye duyulan özlem pratik bütün özlemlerden öndedir ancak aralarında bir uçurum yoktur keza teoriyi tamamlayacak olan yine pratiktir. Pratiizm olmadan teorinin anlamı yoktur elbette. Ancak günümüz şartları gereği postmodernizmin yaşattığı büyük keşmekeş içerisinde her şey alabildiğine karmaşık duruyorken bizim işimiz bunları kolaylaştırmak ve bu yolda elbette ki sol teoriyi kullanmaktır. Sol düşünce bile bugün bu karmaşadan nasibini almıştır ve her sola güvenilememektedir öyleyse teorik yapıyı pratiği unutmadan ama ilk aşamada buna ağırlık vererek yeniden kurmalıdır. Bu kaos durumunda nehirde akıntıya karşı durabilmek adına yüksek ve büyük büyük bir teorik birikime ve felsefeye ihtiyacımız vardır. Sözümün özü tekrarlı haliyle budur. Teşekkür ederim.

"Kavramların Önemi" eleştirisine ek açıklama

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Cum, 09/12/2011 - 21:58

Aslında benim Sayın Alphan TELEK'e yönelttiğim eleştirinin tam yerine oturması, anlam kazanması için "Teori" ile "pratik" arasındaki ilişkinin iyi anlaşılması gerekiyor. Aksi durumda K. Marks'ın

ifadesindeki çok genel bir teori olan "Felsefe"nin nasıl olacak ta dünyayı değiştirecek sorunu çözülmemiş olur.

Teori ile pratik aslında birbirini tamamlayan bir bütündür. Tıpkı madeni bir paranın iki yüzü gibi. Nasıl ki "yazı"sız ve "tura"sız örneğin madeni bir TL olamayacağı gibi teorisiz pratik, pratik bir amaç taşımayan bir teori de olmaz. Teori ve pratik hem birbirlerinin tersidirler hem de birbirleriyle iç içedirler. Teori ile pratiğin birliği kendisini öznenin eyleminde gösterir. Her insan aslında bunu günlük yaşamında defalarca yaşar.

Örneğin diyelim ki o gün alış veriş yapmak istiyorsunuz. Bunu yapmak için önce ne alacağınızı, alacaklarınızın özelliklerinin ve kalitesinin nasıl olacağı, nereden alacağınızı, oraya nasıl gideceğinizi, almak için yeterli paranın yanınızda olup olmadığını vs. kafanızda düşünür tasarlarsınız. Bu işlem işte teoridir. Sonra gider alış verişinizi yaparsınız. Bu da "pratik"tir. Şimdi eğer ne almak istediğinizi, nereden almak istediğinizi veya yanınızda paranın olup olmadığını önceden düşünmezseniz alış veriş de yapamazsınız(teorisiz pratik olmaz). Örneğin paranız yeterli değilse ödeme yapamazsınız. Veya ayakkabı alacaksanız, manavda bunu bulmazsınız vs.

Görüldüğü gibi basit bir alış-veriş pratiği bile önceden düşünmeyi ve planlamayı(teoriyi) gerektirmektedir. Bir şeyi önceden düşünmeden, planlamadan körü körüne iş yapmak olanaksızdır. Öte yandan sırf iş olsun diye de teori yapılmaz. Her teori anlamlı bir işin uygulaması(pratik) için yapılır. Aksi halde olsa olsa bu Don Kişot'un yel değirmeni pervaneleriyle yaptığı mücadelesi gibi, içi boş soyut kavramlarla vakit öldürmek olur.

Aslında K.Marks "filozoflar bugüne kadar dünyayı yorumlamakla yetinmişlerdir ancak mesele onu değiştirmektir" derken, bu ifadesiyle kendisinden önceki bütün felsefelerin pratik bir hedefe yönelmediklerini eleştirmiştir. K.Mark önceki felsefeleri yani genel teorileri eleştirmekle kalmamış, kendisinin yakın arkadaşı F. Engels ile birlikte kurdukları "Diyalektik materyalist" felsefesi ile neden ve nasıl kapitalist toplumun devrimci eylemlerle değiştirilip sosyalizme dönüştürebileceğinin teorisini de seçenek olarak sunmuştur.

Alphan TELEK'e YANIT

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Cts, 10/12/2011 - 13:06

Benim eleştirimin özünde son derece "kaba" olduğunu iddia ediyorsunuz. "Kaba" dan ne kast ediyorsunuz? Sizin için bir hakaret mi? Aşağılama mı? Yazınıza karşı bir ilkelik mi? Bence, sadece eleştiriye tahammülsüzlükten kaynaklanan duygusal bir tepkinin ifadesidir!

Kaldı ki benim eleştiri mi siz de aynen kabul ediyorsunuz. Siz aynen "evet giriş cümlem ile marx'ın söylemi taban tabana zıttır", Ben de bunu eleştirdim. Ben nerden bilebilirim sizin K.Marks'ı eleştirme arzusunda olduğunuzu? Ben sizin kafanızın içinden geçenleri okuyamam ki! Yazınızdaki kavramlardan hareket ederek ben yazımda dikkati şeken çelişkiye işaret etmeye çalıştım. Bu kabalık mı?

Evet, şimdi daha iyi anlıyorum ki siz Marx'ı eleştirmeye çalışıyor fakat daha fazla ileri gitmeye de cesaret edemiyorsunuz. Çünkü K. Marks'ı kastederek "Onun zamanında mesele dünyayı değiştirmek iken bugün bizim zamanımızda mesele teoridir bilgidir yorumdur bilimdir bilmektir" dediğinize göre anlaşılan K. Marx'ı eleştirerek "K. Marks'ın artık modası geçti!" demeye getiriyorsunuz!

Sizin yazınızda "Marx veya bir başkası herkes bulunduğu dönemin koşulları ve bilgisiyle yoğrulur" gibi nereye çekersen oraya uzanacak lastik gibi esnek bir cümle ile işin içinden sıyrılmaya çalışmanız eleştiride korkaklığınızın açık göstergesi değil midir? O zaman, eğer K. Marx'ı eleştirecekseniz bunu açıkça, mertçe, dürüstçe yapmanız gerekmez mi? Bu kaypak, muğlak ve korkak tavrınız hiç te "Bilimsel" değildir. Çünkü bilimsel olmak açık, dürüst, cesur ve tarafkar olmayı gerektirir!

"Değiştirmek için önce bunları sağlamalı diyorum ama bugün değişim ilk aşama değildir diye yazının pek çok yerinde vurgu yapıyorum." diyorsunuz. Ben de diyorum ki, bu iş birbirinden ayrılmaz. İnsan öğrenirken değiştirir, değiştirken öğrenir. Bunlar iç içe birer süreçtir. K. Marks ta bunu anlatmak istemiştir. Yoksa milyarlarca insan önce oturup öğrenecekler, sonra birisi bir işaret verecek, arkasından hopla hep beraber dünyayı değiştirecekler öyle mi? Çok komik!

"Okuyucular okuduklarını bile doğru anıyamıyorlarsa" ifadesi bile farkında olmadığınız içinizdeki belli bir kibirin, çok bilmişliğin ucuz bir ifadesi değil mi? Yazar ne kadar verirse okuyucu da o kadar alır. Yani yazar ile okuyucu arasındaki bilgi alış verişini özünü belirleyen ilk planda yazarın yazısında okuyucuya sunduğu yazının içeriğidir. İçerik fakirse, yetersiz ise okuyucu ne yapsın?

Aslında sizin kullandığınız şu cümle sizin içinde bulunduğunuz bilinç durumunun bir aynası olduğunu göstermektedir: "Ancak günümüz şartları gereği postmodernizmin yaşattığı büyük keşmekeş içerisinde her şey alabildiğine karmaşık duruyorken bizim işimiz bunları kolaylaştırmak ve bu yolda elbette ki sol teoriyi kullanmaktır.Sol düşünce bile bugün bu karmaşadan nasibini almıştır." Karmaşık olan dünyanın bugün ki koşulları değil, onların sizin bilincinizde yansımalarıdır. Karışık olan ne yazık ki sizin kafanızın içidir!

Herkesin hergün bilgiye ve bilmeye ihtiyacı vardır. Bilginin ve öğrenmenin sınırı yoktur. Burada yaptığımız bu tartışma da aslında bu amaca hizmet etmektedir. Ama bunu yaparken bile kendimizden başlayarak dünyayı değiştirdiğimizin farkında mıyız?

Harika harika!Bu tartışmayla

İçeriği Yazan: Alphan TELEK Zaman: Paz, 11/12/2011 - 13:53

Harika harika!Bu tartışmayla bir gerçeğe işaret ediyoruz aslında Sayın Çağırıcı, bu dergide ben olmasam tartışma çıkmayacak.Sıradan yorumlar ve biz şunu yaptık bunu yaptık teması içerisinde yol alınacak.Tartışma kaçınılmaz ve güzeldir.

Eleştirimi eleştirmeniz sırasında bana kızdığınızı anlıyorum ve normal görüyorum.Tartışma üslubunda bunlar normaldir.Ancak bir kaç şeyin söylenmesi gerekir.Marx'ı diğerlerinden ayıran nedir?Ya da doğru bir deyişle Marksist Sosyalizmi diğerlerinden ayıran nedir?Biz bilmekteyiz ki pek çok sosyalizm türü bulunmaktadır.Ütopik sosyalizm,burjuva sosyalizmi,kürsü sosyalizmi vs gibi.Marksist sosyalizm elbette ki bunlardan bilimsel oluşuyla ayrılır deriz ama bu saf (pür pak anlamında kullanıyorum zira görüyorum ki bunu ayrıca belirtmezsem sözleri kullanmadığım haliyle alıp kullanıyor ve çarpıyorsunuz,demogoji diyoruz ne yazık polemik bile değildir, öğreneceğiz öyleyse.) haliyle bu önermenin asıl tamamlayıcı parçasının bize öğretilmemiş olduğunu görüyoruz.Asıl tamamlayıcı ve marksizmi diğerlerinden ayırdedici nokta Marksizmin kullandığı yöntemdir.Tarihsel materyalizm ve genel olarak diyalektik materyalizmdir işte bu yöntemden ötürü biz Marx'ın ve o dönem takipçileri arasında oluşmuş Marksizmin Ortodoks marksizm olarak adlandırıldığını biliyoruz.Esasında ortodoks marksist olmak marksizmin özüne sadık kalmaktır,her ne kadar ortodoksi kavramı değişmemeyi ve değişmeye resiste etmeyi tarihsel olarak ve içerik olarak önerse de burada ortodoksilik bir değişim dinamizm barındırır ve bu marksizmin özüdür.Şimdi de sanırım bana Sayın Telek marksizme ortodoksilik atfettiniz siz marksın ve o dönemin katıksız bir düşmanı ve eleştiricisisiniz diyebilirsiniz öyleyse söyleyin beyefendi.Tarihsel materyalist anlayış ve diyalektik materyalist yöntem bize kesinkes eleştiri hakkını verir ve her yeni öğrendiğimizle aklımızı ve tarihsel bilgiyi harmanlayarak olayların gerçek anlamını kavrayabilmemiz için zorlar.Engels bizim öğretimiz bir dogma değil bir eylem kılavuzudur derken bu noktaya yani diyalektik materyalist yönteme işaret ediyordu.Eğer siz katı kapkatı bir marksizm istiyorsanız bu işi yapan pek çok yazar çizer olduğunu size hatırlatalım.Görüşünüz Marksist sosyalizmin özüne son derece karşı durumda ve evet işte bu yüzden görüşünüz de yorumunuz da son derece kabadır, incelikten yoksun bir marksizmi bize getirmeye ve giydirmeye çalışmaktadır.

Yaptığım yorumun son paragrafını atlamamız ve pratik ve öz birliğini anlatmamı kasıtlı olarak gözden kaçırmamız ise siyasi ve ahlaki olarak tehlikeli bulmaktayım, felsefi olarak ise büyük bir rezilliktir.Biz beyefendi biz Nietzsche'den bir öneri getirelim size."Bir idealde en tehlikeli olanlar karşınızda yer

alanlar değil yarım yamalaklardır."Sizin eleştirinize karşı tahammülsüz değilim ama Marksizmin özünü geriletmeye karşı çıkacak olan herkese karşıyım ve Nietzsche bu noktada size tepki göstermemd yol göstericidir.Ucuz ukalalığımı Nietzsche'den almış olmalıyım,heyhat! Karşımda yer almadığınızı biliyorum ama ve lakin yine de yarım olunuz gerçeğini değiştirmeyen bir durum var ortada.Somuta dönecek olursak birebir benzetme yapmak isterim.Cumhuriyet tarihini eleştirdiğimizde karşımıza Atatürk çıkarılır,marksizm üzerine bir yazı yazdığımızda eleştiri olabilir ki bu tekrarlıyorum bu görüşün özünde yatan ve ilerlemeyi sağlayan en büyük yöntemdir karşımıza Marx değil Marxist özü putlaştırmak isteyen yarım yamalak takipçilerinin yarattığı Marx çıkıyor.Ayrım yapmanın zamanıdır beyefendi.Ben sol marksizm diyorum ve siz sağ marksizm diyorsunuz.

Öte yandan postmodernizmin yarattığı bilinç karışıklığından gocunmuyorum etkileniyorum etkilenmiş olabilirim.Ama bu gerçek yani bulunduğum çağdan etkilenmiş olmamın getirdiği bilinci kabul ediyor ve buna göre savaşıyorum.Bu bana enerji veriyor.Unutmayalım ki "Özgürlük zorunluluğun kavranmasıdır."Zorunluluğu kavransanız bu size enerji ve sonsuz güç katacaktır.Nasıl ki ben bu çağın adamıysam Marx'ta o çağın adamıdır ve erken Marx döneminde bunu sıklıkla müşahade ederiz ancak o da zorunluluğun farkındaydı ve çağını ve etkilerini iyi anlamakla birlikte kapitalizme karşı çağının ilerisinde hiç bir zaman unutulmayacak evrensel; hem felsefi hem siyasi mücadele vermişti.Ancak görünüşe bakılırsa siz kapalı ve dinamik olmayan bir Marksizm isteğinde ısrarlısınız,ve çağınızdan etkilenmiyorsunuz, bu tam da yarım yamalak bir marksiste yakışabilecek bir önerme.

Her zaman iyiliğinizi isteyen ben,

Saygılarımla.

Sayın Alphan TEKEL'e SON yorum!

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Pzt, 12/12/2011 - 13:18

Yorumunuzdaki içerik fakirleştikçe üslubunuzun seviyesi de ne yazık ki iyice düştü.

Bana yönelik son yorumunuzda beni

- yazılarınızı ÇARPITAN, DEMOGOJİ yapan biri olarak suçladığınız yetmiyormuş gibi
- "öğreneceğiz öylese" diye ders vermeye çalışan, yine o kendini beğenmiş bir öğretmen havasına girmişsiniz.

Beni adeta rezil bir sahtekar olarak suçluyorsunuz!

Benim ve sizin yaptığınız bütün yorumlar burada yazılı birer metin, birer belge olarak ortada; herkesin okumasına açık. Her okuyucu bu yorumları okuyup kendi yargısını oluşturacaktır.

Bana yönelttiğiniz bu iftiraya yakın suçlamaları şiddetle ret ediyor ve sizin bu tavrınızı kınıyorum.

Kusura bakmayın ama bu seviyede sizinle nitelikli bir tartışma yürütmek artık olanaksız!

saygılarımla.

- [Kültür/Sanat](#) [2]
- [Tarih](#) [3]

Kaynak URL (02/05/2024 - 23:52 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/felsefe-ve-masanin-altinda>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/alphan-telek>

[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/kultursanat>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/tarih>